

Папа-та *Бонифацій* III добы въ (607) за себе си отъ Византійскый царь *Фока* титулъ-тъ на вселенскый епископъ, и нарече своѣ-тѣ църквѣ глава на всичкы-тѣ църквы.

Константинъ I дозволи даже на царь *Юстиніана* II той да му цалува нозѣ-тѣ; и кога-то въ 726 год. царь *Лъвъ* III забрани иконопоклоненіе-то, дълга-та распря върху това, даде на римскы-тѣ Епископы случай, не само да афореса *Еллинскѣ-тѣ* църквѣ нѣ и да издѣйствува напълно отпаденіе-то на *Рымляны-тѣ* отъ нейно-то владычество.

Съ това ся присъедини и то щото *Франкскы-тѣ* кралеве *Пепинъ* и *Карлъ Великый*, прѣдадохъ на римскы-тѣ епископы, околность-тѣ на *Рымъ* въ притѣжаніе, съ кое-то римски-тѣ Папы станѣхъ и свѣтски князове, кое-то е противно на *Иисусовѣ-тѣ* заповѣдь *Лук.* 22, 25. 26. Претенція-та върху свѣтовнѣ-тѣ власть отъ силны-тѣ Папы като *Николай* († 867 год.) ся възвысихъ; и ако е право че само таквази вѣнкашна сила была въ състояніе да упаци църквѣ-тѣ, то въ това имаме доказателство, до кой степень бѣше ся развратила църква-та. Власть-та на Папа-та бѣше вече до толкова припозна-та щото раскошны-тѣ Папы, кои-то чрѣзъ блуднѣ-тѣ *Феодора* (904 год.) стигнѣхъ на прѣстола, были на почетъ. «Какъвъ-то Пастырь таково и стадо.» Кога-то разореніе-то и разваленіе-то тѣй обзе върховны-тѣ начялници на църквѣ-тѣ, тогава отъ по-